

som bekendt, sit Bureau i Bern, paa samme Maade som de andre materielle Unioner, om jeg maa kalde det saa, om Telegrafvæsenet og Sørbånevæsenet, hvilken sidste endnu kun hælder med Gudsbefordring, men ganske vist ogsaa vil komme ind paa Personbefordring. Det er de mest materielle Interesser, som ere repræsenterede der, og til alle disse har Danmark allerede sluttet sig, sidst — ved Lov i Fjor — til den om Sørbånevæsenet. Nu komme vi til det intellektuelle Omraade. Paa dette har ogsaa Danmark sluttet sig til ved at tiltræde Beskyttelsen for den industrielle Ejendomsret. Der staar nu kun tilbage for os at slutte os til Unionen for den litterære og kunstneriske Ejendomsret eller Forfatter- og Kunstnerret. Vi komme derved i Netskælfesfab med en stor Del af Jordens Indbyggere. Det var allerede i 1892 en halv Milliard, som havde tiltraadt Bestemmelserne om Forfatter- og Kunstnerretten. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa, hvad den ærede sidste Taler nævnte, at der er enkelte Lande, der ikke ere komne med endnu, thi jeg føler mig overbevist om, at saadanne Lande ville komme med, de ville ligefrem blive moralsk tvungne dertil, fordi det er Tegn paa en lavere Civilisation ikke at ville være med til at beskytte, hvad der er utvivlsomt Ejendomsret. Men i den Henseende kende vi jo til Fordommene. Vi have hørt Carl Ploug sige: „S Nord er Vikingaanden født og baaren.“ Vi bære over med vore Forsædre for 1,000 Aar siden, naar de som Visinger gjorde Bytte paa fremmed Ryst. Vi se Balletten „Balthyrien“ med Fornøjelse, uagtet disse vore Forsædre der komme ind som Sørøvere paa Bretlands Ryst med forskellige Ting, de have gjort til Bytte. Jeg kom til at tænke paa det samme, da Herz's Skuespil „Tomietta“ blev opført for nogle Maaneder siden: Pave Pius den 9de har besleget Pavestolen, og nu begynde Landesjørøverne at frygte for, at „Landesvejenes Frihed“ skal blive krænkert. Derved forstaa de, at de lette de rejvende for Penge, som de mene, at disse have for mange af, medens de selv have for saa. Det er i Grunden aldeles det samme, naar man her tillader sig at benytte, hvad der er anden Mand's aandelige Ejendom, tager det uden at give noget derved. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, hvad der er sagt allerede

saa mange Gange baade i det andet Ting og her, at man tillige gør Uret paa en anden Maade mod Forfatterne, idet de tit blive forvanskede gennem Oversættelserne. En meget sædelig Forfatter kan blive oversat saaledes, at han bliver usædelig, og de forferdeligste Oversættelsesfejl blive begaaede. Jeg kan for Resten ikke nægte mig her at nævne en af de allernæste. I en Bog af Herman Bang, hvori der stod Ordet „Gravenstener“ — nemlig Uebler — er dette Udtryk ved Oversættelsen blevet til „Gravsten!“ Af den Slags kan der jo nævnes mange. Jeg mener, at det er en Forfatter's Ret, uden Hensyn til det pekuniære Vederlag, ikke at blive oversat mod sit Samtykke i et vist Aaremaal, der her er bestemt til 10 Aar. Der kan disputeres om, hvorvidt dette Aaremaal er det rette, men naar Danmark kommer ind i den store Union, faar det ogsaa en Stemme med og kan gøre den gældende med Hensyn til, om der her bør ændres noget i den ene eller den anden Henseende. Betingelsen herfor er, at vi komme med, og denne Betingelse synes jeg, vi skulle opfylde saa snart som muligt, ogsaa af Hensyn til vor nationale Ære. Vi kunne ikke i Udlandet være tjente med at betragtes som en Art Sørøvere paa det litterære Omraade. Der er en Grund til, som jeg ikke har hørt fremsat, og som nærmest har foranlediget mig til at tage Ordet, og det er den Forvirring, der skabes, naar vi ikke snarest muligt saa saa mange Lande som muligt til at gaa ind i Unionen, idet der nemlig slutes Separatkonventioner. De slutes indbyrdes mellem Landene, men i den Henseende have ganske vist de Lande, der ere i Unionen i Forvejen, en heldigere Stilling end de andre. Man kan ogsaa slutte dem med Lande, der staa uden for Konventionen, men det er heldigere, at de slutes indbyrdes mellem Lande, der høre til Konventionen. Danmark har begyndt at slutte saadanne Separatkonventioner, og Norge er vistnok i Færd med at slutte en Separatkonvention med Frankrig. Jeg talte med en Nordmand, som er meget kyndig i slikt, og som netop for et Par Maaneder siden rejste til Paris af den Grund. Jeg synes, at vi skulle gøre vort til, at dette ikke behøves, og jeg tror ikke, at det vilde behøves, dersom Danmark og Norge samtidig gif ind